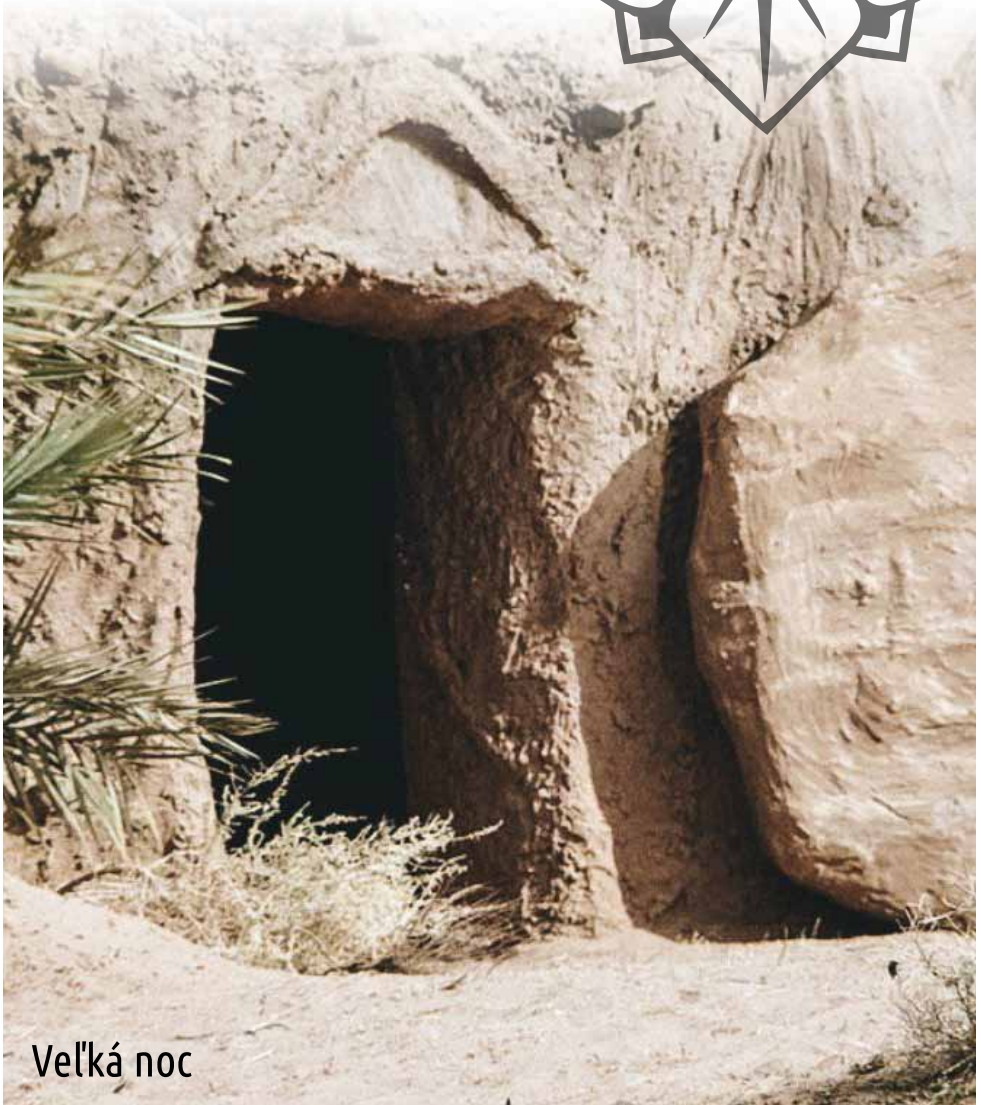

slovo

4/2021

Apríl

MESAČNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

Veľká noc

VERNOSŤ

■ Miroslav Mičko

Ďalším ovocím Ducha, ktorým sa budeme zaoberať, je VERNOSŤ. Keď som nad tým rozmýšľal, napadli mi dve oblasti. Jednou z nich je Božia vernosť - od počiatku dejín, keď Pán Boh viedol svoj ľud, ale ten často zlyhával, reptal, bol neverný, ale Pán Boh ostal verný svojim zaslúbeniam. Čo v Starej zmluve zaslúbil, to v Novej zmluve splnil. Ostal verný zaslúbeniam v príchode Pána Ježiša až cez cirkev.

Druhá oblasť je vernosť v manželstve. Čo si predstavíme pod vernosťou? Počul som také prirovnanie: „Vernosť je dlhodobá pevnosť a spoľahlivosť nejakého vzťahu. Nie je to na krátky čas, ale na dlhú dobu.“ Vernosť je cnosť, ktorá má vysokú hodnotu a ako ľudia si ju veľmi vážime.

Môžeme pri tom hovoriť o vernosti k Pánu Bohu, v manželskom vzťahu, vernosť k priateľom, k cirkvi, k vlasti, atď. Je to aj verné zachovávanie sľubu alebo prísahy. Opačkom vernosti je nevera, alebo zrada. V 5.knihe Mojžišovej 7,9 je napísané: „Vedz teda, že len Hospodin, tvoj Boh je Bohom, verný to Boh, ktorý do tisícého pokolenia zachováva zmluvu a priazeň k tým, čo Ho milujú a Jeho príkazy zachovávajú.“ Pán Boh sám seba nazýva verným a Jeho vernosť siaha až do tisícého pokolenia. Ak Ho milujeme a zachovávame Jeho slovo, máme Božiu priazeň. Čo viac si želať? V Žalme 31,6 Dávid v ťažkej situácii

vníma Pán Boha ako verného, dáva svoj život do Božích rúk a spolieha sa na Jeho vernosť.

Vložme aj my svoje životy do Božích rúk a dôverujme MU, lebo je verný. A sám Pán Boh tú vernosť hľadá v našich srdciach. V Skutkoch apoštolov v 11. kap. sa hovorí, ako Barnabáš z Jeruzalema prišiel do Antióchie, a keď tam videl milosť Božiu, veľmi sa zaradoval, ale zároveň napomína všetkých, aby v úmysloch srdca ostali verní Pánovi. Jedná vec je uveriť - obrátiť sa a ísť v živote s Pánom Ježišom. Ale druhá vec je ostať verným až do konca života. Zjavenie 2,10: „Buď verný až do smrti a dám ti veniec života.“

A v Matúšovi 25,21: „Správne, dobrý a verný sluha, nad málom si bol verný, nad mnohým ťa ustanovím, vojdi v radosť svojho Pána!“ Ak sme uverili v Pána Ježiša, tak to nemá ostať len pri nás, ale máme to odovzdať ďalej, byť svedectvom pre iných. Naše životy, to, čo robíme, ako sa správame, čo hovoríme, má byť a je svedectvom. Len akým? Ak dobrým, tak sa pri nás môže naplniť aj to požehnanie, ktoré dostaneme. Na inom mieste je napísané, že je verný a bude nás chrániť pred zlým. Príslovia 3, 3-4: „Nech ťa neopustí láska a vernosť, priviaž si ich na hrdlo, napíš na tabuľu svojho srdca! Tak získaš priazeň a obľubu pred Bohom i pred ľuďmi.“ Pánu Bohu hovorí, že vernosť voči Nemu odmení požehnaním. Božie slovo vyzdvihuje vernosť, ale vo svete na nenesí. Skôr sa preferuje nevera (televízia,

filmy, bulvár). Pomaly sa to vkráda aj medzi kresťanov. Požehnanie však získa ten, čo je verný. Nech nám to znie v ušiach a v srdciach. A keď sme pokúšaní, tak to berme tak, že je to len ľudské, ale Pán Boh je verný a On nedopustí, aby sme boli pokúšaní nad naše možnosti.

Každý, kto žije v manželstve, si určite pamätá na sľub „budem ťa milovať, o teba sa starať, vernosť ti zachovávať a tak, ako to Pán Boh vo svojom slove prikazuje, s tebou verne nažívať až do smrti“.

Škoda, že v mnohých manželstvách sa to časom rozplynie a mnohé vrátane vernosti sa nedodrží. Potrebujeme preto byť silní a vedieť bojovať s pokúšeniami a už v začiatkoch zakročiť. Je však k tomu treba prosiť o pomoc a silu a Pán Boh nám ju dá. Veď On je verný.

Prajem všetkým nám, aby sme prežívali radosť z toho, že sme Božími deťmi aj teraz v tejto zvláštnej dobe, že máme toho najlepšieho Otca, ktorý drží nad nami svoju ochrannú ruku a splní všetko, čo zaslúbil. Buďme poslušnými a vernými deťmi, aby keď náš život tu skončí, mohol pokračovať ďalej v nebesiach..

PANE, KEDY POMSTÍŠ NAŠU VERNOSŤ?

■ Andrea Korečková (Z knihy Myšlienky do vrečka)

„**Pane, a či to nevidíš? A či nás nepomstíš?**“

Zjavenie 6,10

Smrť, zabíjanie, mučenie, hlad, prenasledovanie. Toto sú nielen slová, ktoré uvádza Kniha Zjavenia, ale aj skutočnosť našich dní. Týka sa nás to, aj keď máme pocit, že až tak zle na tom nie sme. Besnenie démonských mocností ubližuje neustále. Niekedy maskovane, niekedy očividne.

Je to zápas medzi dobrom a zlom. Bohom a diablom. Zápas o nás, či obstojíme v skúške, alebo podľahneme. Je to každodenné testovanie našej viery a dôvery. Je to naše rozhodovanie, pokiaľ sme ochotní ísť kvôli svojmu presvedčeniu.

Otázkou je: čo všetko sme ochotní obetovať pre svojho Pána? Aj dnes vyražajú démonské mocnosti, aby testovali naše postoje. Podľa pro-roctva z Knihy Zjavenia sú to štyria jazdci na koňoch (Zjavenie 6,1-8). Každý z nich je zvláštny: jeden má dokonca veniec na hlave a je si istý svojím víťazstvom. Ďalší prichádza s mečom, tretí s váhami v rukách. A štvrtý? S ním prichádza definitívny koniec, podsvetie. Má právo „zabíjať mečom, hladom, morom a divou zverou zeme.“ (Zjavenie 6,8) Títo jazdci nám kradnú pokoj, lásku, dobro, blahobyt.

Trpiaci sa v prorockej vízii

právom pýtajú: „Pane, a či to nevidíš? A či nás nepomstíš?“ (Zjavenie 6,10) Samozrejme, že túto otázku môžeme zopakovať aj my: „Pane, kedy pomstíš našu vernosť?“

Odpoveďou je prorocstvo, ktoré raz bude naplnené. Podľa neho budú všetci verní odmenení rúchom čistoty a pokojom. Vízia príjemnej budúcnosti a spoľahnutie sa na pravdivosť Božieho zaslúbenia, toto je naša motivácia a istota do ďalších dní. Keď sa neuchopiteľné stane skutočnosťou.

Optika viery:

*Život žitý Kristovým spôsobom –
poslušnosťou Otcovi, vnútornou pokorou,
vernosťou pravde a láske – taký život má
budúcnosť.*

ZA CHVÍLI TAM BUDEM SPOLU

■ Úryvok z knihy *Parabible*,
Biblion 2019

K popravě s ním vedli ešte ďalší dva väznené odsouzené za protisátatní činnosť. Kdýž prišli na miesto zvané Pankráč, postavili je ke tŕem šibenícím, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Při pohľadu na katy Ježíš hlesl: „Bože... odpusť jim. Nevědí, čemu napomáhají!“

Bachaři si zatím rozebírali jeho osobní věci. Lid seděl u televizí a sledoval to v přímém přenosu.

Mnozí se mu posmívali, hlavně ti, co vždycky všemu rozumí: „Pořád někde zachraňoval svět – a teď nemůže zachránit sám sebe? Jen ať se předvede, když si myslí, že je něco extra!“

Bachaři si z něj utahovali. Nabízeli mu cigaretu se slovy: „Jen si vezmi, excellence, ať se ti uleví!“

Někdo mu totiž z legrace připlnul placku: „JESUS FOR PRESIDENT“ (Ježíš prezidentem).

Když už jim navlékali oprátky, jeden z odsouzců na něj zavrčel: „Pěkně prezident! Neumíš pomoci ani sobě, natož republice!“

Ten druhý ho ale okřikl: „To ani v tuhle chvíli nemáš svědomí? My jsme v boji proti režimu neváhali vraždit. Teď nás trestají za to, co jsme spáchali – on ale nikomu neublížil!“ Pak se otočil k Ježíšovi a řekl: „Prosím tě, vzpomeň si na mě, až přijdeš do nebe...“

„Věř mi, brácho,“ odpověděl mu Ježíš, „za chvíli tam budem spolu!“ Za chvíli tam budem spolu!“

Mil'niky reformácie – apríl 1521: Sľubný Wormský snem

■ **Luboslav Beňo**

Po smrti (1516) cisára Ferdinanda Aragónskeho trón zdedil jeho vnuk Karol V., za cisára Svätej rímskej ríše nemeckého národa bol korunovaný v októbri 1520. Začiatkom roka 1521 (28. január) zvolal svoj prvý ríšsky snem do Wormsu. Prišlo tam okolo 10.000 hostí, čo bolo jedenapolkrát viac, než obyvateľov samotného mestečka. Snem trval štyri mesiace, bol stretnutím všetkých politicky vplyvných kniežat. Hlavné štyri témy, ktoré potreboval riešiť, boli: 1. Rozdelenie habsburského dedičstva medzi Karolom a jeho bratom Fer-

dinandom – skončilo tak, že prvému pripadli španielske a holandské dŕžavy a druhému rakúske; 2. nové riešenie daní kvôli tureckej hrozbe; 3. dlhodobá nespokojnosť nemeckých krajín s privedmi veľkým vplyvom pápeža a 4. nám najznámejšia otázka Martina Luthera, ktorá sa spojila s treťou otázkou.

Luther bol pápežskou bulou z 3. 1. daný pod pápežskú kliatbu a exkomunikáciu. Aby mohla byť naplnená, musela byť potvrdená aj svetskou mocou, ríšskou kliatbou, čo sa malo dosiahnuť práve na sneme. Habsburský cisár ako verný prívrženec Ríma vzbúrenca proti Vatikánu nenávidel, ale situácia v tejto časti krajiny bola reformátorovi priaznivá. Kým v južnej časti krajiny ľudia na príkaz samotného cisára páľili Lutherove knihy, v severnej ho vítali a oslavovali takmer ako spasiteľa. Na zásah kurfirsta Fridricha Múdreho museli Luthera pozvať na vypočutie a riadny súd. Fridrich svojou požiadavkou sledoval aj politický cieľ: ukázať, že Rím spoza hraníc nemôže rozhodovať o nemeckých záležitostiach. Trvalo niekoľko týždňov, kým bolo napriek nesúhlasu pápežského dvora rozhodnuté: Luther bude povolaný na snem k riadnemu vypočutiu...

Pozvanie prišlo aj s cisárskou zárukou, že na ceste na snem sa mu nič nestane, celou cestou, sprevádzaný cisárskym vojakom s orlom na plášti wittenberský profesor myslel na podobnú záruku, ktorú viac než 100 rokov pred ním na podobnú cestu dostal aj Majster Jan Hus. Napokon

16.4.1521 dorazil na miesto konania, kde ho už s radosťou vívalo množstvo ľudí.

Hneď na druhý deň predstúpil na vypočúvanie, zástupca arcibiskupa ho rovno vyzval, či chce svoje spisy odvolať, na čo bolo daných 24 hodín na odpoveď. Nijaká diskusia, akú reformátor očakával, nijaké dokazovanie. Na druhý deň už podstatne odvážnejší Luther vyznal, že je pripravený svoje spisy odvolať, ak bude dokázané slovami Písma svätého, že sa v nich mýli. Pamätnú vetu: „Tu stojím, inak nemôžem,“ mu pripísali iba priaznivci v istej tlačiarňi cez názov letáku.

Otázka teda ostala otvorená, náročný stav sa podpísal aj na profesorovej psychike, od tohto snemu ho až do smrti sprevádzali ťažké problémy s trávením. Deň po vypočutí cisár oznámil, že sa s Lutherom bude zaobchádzať ako s kacírom, ktorý chce vyhlásiť, že celé storočia sa cirkev mýli a iba on že má pravdu. Proti tomu sa síce mnohí postavili, ale nez mohli nič. Luther mohol potom snem opustiť, pár dní na to naozaj odchádza preč s otázkou, čo s ním bude ďalej. Píše sa 26. apríl a pred Lutherom je niekoľkodňová cesta smerom domov, ktorá sa však skončí celkom inak...

SVEDECTVO MOJEJ MISIE 2 (POKRAČOVANIE)

■ Kristen Wollam

V roku 2010, na pozvanie Moniky a Ľuboslava Beňových, som začala pracovať so skupinou siedmich žien na fare. Vyrábali sme rôzne výrobky a učila som ich šiť na šijacom stroji. Spočiatku som dúfala, že budem žiť v nejakej inej dedine, ale v jeden deň, kým ženy šili, som vyšla von na prestávku. Ako som sa pozerala na dedinu, cítila som, že mi Boh hovorí, že práve toto je miesto, kde mám žiť. Čoskoro na to som sa prechádzala po ulici s Fraňou a inou ženou, a len tak mimochodom povedali pri čísle 57: „Oh, a tento dom je na predaj.“ Rozmýšľala som: „Je to ono?“ V priebehu niekoľkých mesiacov som sa rozhodla ho kúpiť, aj keď som nemala žiadne peniaze na kúpu domu. Ale Boh sa postaral úžasným spôsobom a ja som sa mohla nasťahovať v júni 2011.

Podarilo sa nám zmeniť letnú kuchyňu/garáž na veľmi peknú krajčírsku dielňu so šiestimi šijacími strojmi. Ženy začali vyrábať tašky a iné malé výrobky. Časom sme začali vyrábať patchwork deky. Predávali sme ich prevažne v Rakúsku a v USA. Tiež sme začali biblickú skupinku pre ženy s názvom Alfa s pomocou Moniky Beňovej a iných. Pridali sme aj dievčenskú mládežnícku skupinku a neskôr aj mladšiu dievčenskú skupinku. Tieto v sebe spájali biblické vyučovanie, spievanie, hry a kreatívnu činnosť.

V roku 2013 zomrel môj sused Ján Antol. Vedela som o nejakých nemeckých misionároch, ktorí hľadali dom na predaj niekde na dedine. Povedala som im o dome a oni boli schopní kúpiť ten dom. Medzitým prišiel tím stavbárov z Rakúska, aby pristavali poschodie na môj dom. V priebehu času vytvorili dva byty, jeden na stretnutia a jeden (práve dokončený) na ubytovanie budúcich spolupracovníkov. Tiež sa nám podarilo vytvoriť veľkú kuchyňu z veľkej pôvodne kravskej maštale u nemeckých susedov, kde sme učili rómske ženy variť a zavárať ovocie. V roku 2018 sme u Nemcov zorganizovali aj denný anglický tábor, v tom istom roku sme tiež začali oslovovať dievčatá v Bačkovíku. To viedlo k vytvoreniu skupinky a je veľký potenciál na ďalšiu prácu v oblasti.

Pandémia covid zastavila všetky naše plány na posunutie sa vpred, ale veríme, že sa k nám na budúci rok pripojí jeden pár, ktorý bude žiť na poschodí. Dúfame, že začneme pracovať aj v ostatných okolitých dedinách. Uvidíme, čo má pre nás Boh pripravené!

Mizerný život, zemiaky, vajička a káva

■ (Zdroj: Facebook)

Jedného dňa sa dcéra sťažovala svojmu otcovi, že má mizerný život a nevie, ako sa má so všetkými problémami vysporiadať. Sťažovala sa, že je už unavená sa stále s niekým hádať a bojovať. Akonáhle vyrieši

jeden problém, druhý už je na ceste.

Jej otec, ktorý pracoval ako šéfkuchár, jej navrhol, aby šla s ním ráno do práce. Dcéra nechápavo súhlasila, a tak prišla ráno k otcovi. Otec naplnil tri veľké hrnce vodou a každý z nich dal variť. Keď voda v každom hrnci začala vriieť, do prvého hodil zemiaky, do druhého vajička a do posledného kávové zrná. Niekoľko minút ich nechal variť s tým, že počas varenia s dcérou neprehovoril ani slovo. Tá začínala byť nedočkavá a nervózne čakala, čo sa bude diať.

Po 20 minútach otec vypol variče. Z prvého hrnca vytiahol zemiaky a umiestnil ich do misky. Z druhého hrnca vytiahol vajička, ktoré dal taktiež do misky. Z posledného hrnca nabral šálku kávy. V tom sa otočil na dcéru a spýtal sa jej: „Dcéra moja, čo vidíš?“ Ona mu na to odpovedala: „Zemiaky, vajička a kávu.“

„Pozri sa bližšie a chyt' si zemiaky.“ Povedal otec. Dcéra zobrala zemiaky do rúk a zistila, že boli mäkké. Potom jej otec navrhol, aby zobrala do rúk vajička a skúsila ich rozbiť. Tak aj urobila. Rozbila vajička, očistila ich od škrupiny a v ruke jej zostalo natvrdo uvarené vajičko. Nakoniec jej otec navrhol, aby si odpila z kávy. Bohatá aróma a chuť kávy jej vyčarovala úsmev na tvári.

Dcéra nechápala, čo jej tým chcel otec naznačiť, a tak sa ho spýtala: „Otec, čo to má znamenať?“ V tom jej otec začal vysvetľovať: „Zemiaky, vajička aj kávové zrná čelili rovnakej nepriazni osudu – vriacej vode.

A každé z nich reagovalo rozdielnym spôsobom. Zemiaky boli silné, tvrdé a nemilosrdné, ale vriaca voda ich premenila na mäkké a slabé.

Vajičko bolo veľmi krehké a jeho jemnučka vonkajšia škrupinka chránila jeho vnútro až dotedy, dokiaľ sa nevystavilo nepriazne vriacej vode. Vriaca voda premenila jeho vnútro na tvrdé, silné a odolné.

Kávové zrná boli výnimočné a jedinečné. Po tom, ako boli vystavené nepriazni vriacej vody, zmenili vodu a vytvorili niečo úplne nové. Na to sa otec spýtal dcéry: „Ktoré si ty? Keď nepriazeň osudu klope na tvoje dvere, ako zareaguješ? Ako zemiaky, vajička či kávové zrná?“

Dcéra moja, v živote sa dejú okolo nás rôzne veci. Prežívame zlé ale aj dobré udalosti, no len na jednej veci skutočne záleží. Na tom, ako tieto udalosti zmenia naše myšlienky a naše vnútro. Či zmäkneme ako zemiak, či nás posilnia ako vajičko, alebo či my zmeníme ich a vytvoríme z nich niečo nové.“

Odpovede na otázky z Lukáša 23, 32 - 43

■ Igor Mišina

1. Iných zachraňoval, nech zachráni aj seba, ak je On Pomazaný Boží, ten vyvolený. Čo tým ľudia mysleli, keď takto kričali?

Ja tu nepočujem len „ľudí“. Boli tam ľudia, ktorí „stáli a dívali sa“; boli tam „poprední mužovia“, ktorí sa uškľabovali, hovorili a posmievali sa

Pánovi Ježišovi; a boli tam vojaci – popravčia čata, ktorí sa tiež posmievali z nemožnosti „Židovského kráľa“. Že pohania (rímski vojaci) nerozumeli Pánovi Ježišovi – to sa nemusíme čudovať. Ale že nerozumeli „poprední mužovia“ teda: kňazi, zákonníci, farizeji – tak to je na pováženie... Dve tretiny „posmievačov“ vedeli o veľkonočnom baránkovi v Egypte. Vedeli, že od Egyptanov ich Pán Boh oddelil „krvou baránka“, ktorou Izraelci natreli veraje svojich vchodových dverí. Tá zmyla ich viny! Viny Egyptanov zostali. Preto zomreli ich prvorodení synovia. Vedeli o vyznaní Jána Krstiteľa, keď tadiaľ prechádzal Pán Ježiš: „Ajhľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.“ (Ján 1, 29). Vedeli o Jeho vstupe do Jeruzalema. Vedeli, že „Baránok Boží“ nemôže sa „vzbúriť“, ale musí zniesť aj svoju smrť, lebo „On vyslobodí svoj ľud z ich hriechov.“ (Matúš 1, 21).

A tak čo si mysleli, keď takto volali? Mysleli si, že Pán Boh má aj iný plán na vyslobodenie Izraela a vyvoleného národa zo zajatia Ríma. Kričali, že odmietajú Boží plán spasenia. A v tomto sa im podobá množstvo obyvateľov tejto zeme teraz, ale aj v minulosti a stane sa tak aj v budúcnosti. Ako by sme lepšie vedeli zachrániť obyvateľov tejto zeme, ale aj svojej rodiny, svojej krajiny, či cirkvi? „A nieta spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia.“ (Skutky 4, 12)

2. Dvaja lotri. V slovách jedného je

pohrdanie a výsmech, u druhého pokora a úcta. Človek by čakal, že v hodine smrti obidvaja ľutujú svoje hriechy, vyznajú svoje previnenia a prijmu odpustenie. Ako je možné, že ten druhý toho nebol schopný?

Hovorí sa, že: „Keď dvaja robia to isté, nie je to to isté.“ V hriechu sa zatvrdil faraón, ktorý keď pominulo nebezpečenstvo, národ Izraelský neprepustil. V tomto príbehu vidíme „lotra“, ktorého svedomie sa nepohlo ani vtedy, keď visel na kríži... Toho druhého utrpenie a blízkosť smrti viedlo k prehodnoteniu svojho života, k pokániu a vyznávaniu i oľutovaniu hriechov a k obráteniu sa k Pánu Bohu.

Ani tento „lotr“ by sa však nemal stať našim vzorom. Kristína Royová to pre nás vyspievala v piesni 498: „Keď rozkazuje Pán, tak choď. Keď velí: stoj!, tak poslušaj. Bez Neho zblúdiš k priepastiam. S Ním vzlietneš v slávny nebies chrám.“

3. A na záver to úžasné uistenie: „Dnes budeš so mnou v raji!“ Je možné, vzhľadom na verš 43, po smrti hneď prejsť do raja?

To, čo Pán Ježiš povedal pokornému a vyznávajúcemu „lotrovi“ má dve roviny:

a) Pán Ježiš prijal „lotrovo“ vyznanie a oľutovanie hriechov. Akoby mu povedal: „Odpúšťam ti, si čistý a teraz už môžeš vojsť do nebeského kráľovstva!“

b) Pán Ježiš tu tiež odpovedá na

otázku, kam sa človek dostane bezprostredne po smrti. Mnohí sa domnievajú, že každý mŕtvy človek sa dostáva do nejakého medzipriestoru, kde čaká na „súdny deň“ kedy pôjde buď do večného života alebo do večného zatratenia. Táto možnosť dáva priestor na učenie o očistci, kde sa udeje „dokončenie spasenia“. Kde potom čakajú tí, čo neuverili? Je nejaké „predpeklie“?

Osobne existenciu „medzipriestoru“ odmietam (Lukáš 16, 20 – 31; 1. Petra 3, 18 – 21). Som presvedčený, že po smrti Pán Ježiš prijíma každého vykúpeného vo svojom kráľovstve! A veľmi sa na to teším. Prajem to sebe i každému veriacemu. Pri poslednom súde bude Pánom Ježišom slávnostne prehlásené, kde sa nachádza Ním vykúpený, očistený a ospravedlnený a milovaný človek.

Takto to verím ja, ale Pán Boh sa zariadi podľa svojej vôle. Nevadí mi to. Veď tak, či onak budem v nebeskom kráľovstve! Hurá! Vďaka za to Víťazovi nad smrťou!

Marec, marec!

■ **Luboslav Beňo**

Drahí naši čitatelia, akosi počas tých všetkých opatrení a pozastavených osobných stretnutiach sa náš čas na fare presunul k počítaču a neustálemu nahrávaniu a strihaniu.

Ďakujeme všetkým vám, ktorí ste prijali pozvanie spolupodieľať sa na príprave online pobožností tým, že čítate biblické texty. Viem, že je to

pre vás niečo celkom nové, rovnako aj pre nás. Ale pritom iste aj zaujímavé. Ako nás poteší, keď môžeme počuť toho alebo tú z inej dediny, ktorú sme už dávno nevideli. Alebo hádať najmä pri starozmluvných textoch, čo za mladý hlas sa za uvedeným menom skrýva.

Špeciálna vďaka patrí našim mládežníkom a deviatim manželským párom z nášho cirkevného zboru, ktorí nám načítali pašie pre Smrtnú aj Kvetnú nedeľu, ako i počas Veľkého piatku. Uvažovali sme, či do toho ísť, alebo neostať iba pri jednoduchých troch textoch, pretože zorganizovať také nahrávanie je pomerne náročné. Ale takmer všetci nám svoje audionahrávky poslali včas a my sme v našom „štúdiu“, vo farskej kancelárii pri počítači, ktorý nebol kupovaný s dostatočnou kapacitou, aby zvládla náročné grafické úkony, všetko upravovali, aj opravovali, strihali, dávali dokopy, posielali na internet a potom propagovali ... a tak sa z nás na tento čas stali tak trochu aj scenáristi, producenti, režiséri, kameramani, zvukári, osvetľovači, strihači, zároveň aj hudobníci či speváci a neviem čo všetko. Nuž, učíme sa. Verím, že pre tých, ktorí pozerali pripravené zostrihy nahrávok, to bol napokon prínos.

V pôste sme nemohli konať naše pôstne večierne, ani modlitebný týždeň, ale sme radi, že formou audionahrávok (podcastov) nám poslúžili viacerí bratia či sestry z cirkevného zboru a poslali nám zvukové nahrávky svojich zamyslení. Dajú sa nájsť

na webstránke cirkevného zboru. Poslúžili títo bratia či sestry: Katarína Hašková, Tomáš Beňo, Janette Peková, Martin Ondrašik, Magdaléna Činčurová a Dušan Petro. Srdečne ďakujeme.

Okrem nich sa pravidelne v nedeľu koná konfirmačná príprava – tiež online formou, rovnako potom dorast, v sobotu mládež a každý druhý týždeň rodinky, v piatok zase biblická hodina, raz v mesiaci online stretnutie sestier.

Špeciálne nahrávanie seniorátnych bohoslužieb veľkonočnej nedele sme ušili u nás v kuchyni, sme radi, že sa pripojili takmer všetci duchovní nášho seniorátu. Nahrávka sa konala kvôli opatreniam počas dvoch dní (27.-28.3.) v Obišovciach.

Pochopiteľne, na internete sa otvorila obrovská ponuka priamych prenosov, alebo nahrávok pobožností z celého Slovenska, i zo zahraničia. Sme radi, ak svojim záujmom podporíte našu službu, no je tu možnosť zapojiť sa aj na inom mieste. Odporúčame tiež aktivitu našej cirkvi krátkych zamyslení „Počúvajme Božie slovo“, ktoré pripravujú naši duchovní z celej cirkvi a dajú sa nájsť nové na internete každý deň, okrem nedeľ.

Prosím, vydržme. Nie je to ľahká doba, ale žijeme v nej a mali by sme v nej postupovať trochu jednotne, najmä so záujmom jeden o druhého, nepozerať sa iba na seba. A taktiež si dávajme pozor na množstvo nezmyslov, ktoré sa v týchto mesiacoch vyrojili ako huby po daždi a robia in-

formácie menej prehľadnými, až sa je v nich ťažko orientovať.

Váš farár

VOLNÝ ČAS

■ **Juliana Dolgošová**

Vyfarbi si veľkonočné vajíčko podľa svojej fantázie.

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE

PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ

APRÍL 2021

Milí členovia cirkevného zboru,

obmedzený spoločný život takmer iba na virtuálne stretnutia pokračuje ďalej. Stále sú kvôli epidémii všetky aktivity cirkvi pozastavené, obrady (krsty, sobáše i pohreby) sú povolené v kostoloch iba do počtu 6 ľudí (do toho sa nepočítajú nutní službukonajúci – farár, kantor, pohrebná služba), v opačnom prípade pri dodržaní ostatných hygienických predpisov je možné obrad vykonať aj pri väčšom počte účastníkov, ale iba pod podmienkou nahlásenia vopred na regionálny úrad hygieny a ešte s absolvovanými testami na covid s negatívnym výsledkom všetkých zúčastnených, tento doklad nesmie byť starší ako 12 hodín. Pri takýchto opatreniach sme začiatkom apríla mali sobáš v Rankovciach (Šiškovci – Ivan a Miroslava) a pohreb v Boliarove (Dušan Ilenin).

Od 19. 4. je vládou sľúbené uvoľnenie, bohoslužby ale opäť s negatívnymi testami a pri dodržaní 1 osoba na 15 m². To je v našich kostoloch iba pre 12-20

ľudí. Ešte sa musíme poradiť, čo a ako. Ostatné aktivity zatiaľ budú pokračovať v online priestore:

besiedky – na stránke zboru videopríbeh

konf. príprava – v nedeľu o 15.00

dorast – v nedeľu o 16.00

mládež – v sobotu o 18.00

rodinky – párnú sobotu o 19.30

bibl. hodina – piatok o 19.00

stretnutie žien – 1. pon. v mes. o 19.30

nahrávky – dostupné na webstránke zboru:

- v nedele pobožnosti
- v pôste dostupné pôstne povzbudenie
- podcast o ženách v Biblii

Buďte požehnaní!

Vaši farárovci

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Daniel Goduš, Lucia Godušová, Janette Peková, Milan Vojtko **Grafika:** Ora et Labora et Lege s. r. o. **Ročník:** XXV. **Číslo:** 4 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45 **Mobil:** 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk **Obálka:** Ilustračný obrázok.